

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor, a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Olărescu Sergiu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Olărescu Sergiu XXX, născut la XXX, originar din XXX, sat. XXX, domiciliat în XXX str. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.01.2018 – 23.02.2018 (prima instanță);
2. 14.03.2018 – 16.05.2018 (instanța de apel);
3. 27.06.2018 – 16.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 februarie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Olărescu Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 850 unități convenționale, ce constituie echivalentul a 42 400 mii lei.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii numită lui Olărescu Sergiu a fost suspendată, pe un termen de probă de 4 ani.

Totodată prin sentință a fost soluționată și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Olărescu Sergiu la 05 decembrie 2017, aproximativ la ora 02.30 min., aflându-se pe str.

XXX, mun. Chișinău, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, în urma unei înțelegeri prealabile și de comun acord cu persoane în privința cărora s-a dispus disjungerea cauzelor, cunoscând despre faptul că Tapalaga Dumitru are asupra sa o anumită sumă de bani, acționând în vederea realizării scopului criminal, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei cu scopul de a-l imobiliza, i-a aplicat simultan multiple lovituri cu pumnii și picioarele lui Tapalaga Dumitru în diferite regiuni ale corpului și ca rezultat al acestor lovituri, Tapalaga Dumitru a căzut jos la pământ. În timp ce se afla la pământ, Tapalaga Dumitru a încercat să fugă de la fața locului, iar Olărescu Sergiu, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor ce aparțin lui Tapalaga Dumitru, i-a smuls scurta cu care era îmbrăcat, în care se aflau cheile, un portmoneu la preț de 100 lei, în care se aflau mijloace bănești în sumă de 1600 lei și 100 euro (conform ratei de schimb oficiale constituia 2037 lei), actele de identitate și cardurile bancare, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile în sumă de 3737 lei.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Olărescu Sergiu în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), și f) Cod penal, - jaful cu indicii calificativi „*sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase și cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău oficiul Buiucani, Epure Ghenadie, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie exclusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în conformitate cu art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat nu va asigura scopul procesului penal cât și a pedepsei penale, nu va restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane;

- instanța superficial a apreciat caracterul grav al faptei săvârșite de inculpat, care a pus în pericol relațiile sociale cu privire la proprietatea privată cât și sănătatea persoanei;

- instanța nu a ținut cont de seriozitatea agravantei săvârșirea faptei de către două sau mai multe persoane;

- inculpatul a avut un rol activ care rezultă din cumulul de probe administrate la caz, anume inculpatul a inițiat conflictul, a smuls scurta părții vătămate în timp ce acesta era lovit de amicii săi;

- la adoptarea sentinței instanța nu a ținut cont de prevederile art. 96, 385 alin. (1), 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală;

- la aplicarea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa aplicată fiind una neîntemeiată.

3. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, a fost admis apelul s-a casat parțial sentința și anume în partea individualizării pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Olărescu Sergiu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fiindu-i aplicată și o sancțiune pecuniară sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale ceea ce constituie 42 500 lei.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care a fost una gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care a recunoscut vina s-a căit sincer de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Instanța de apel a specificat faptul că la caz, prima instanță eronat a reținut posibilă corectarea inculpatului fără izolarea de societate, or doar condamnarea reală la pedeapsă privativă de libertate ar atinge scopul pedepsei penale stabilite de art. 2, 61 Cod penal.

Totodată instanța de apel a reținut faptul că de către prima instanță just au fost stabilite circumstanțele cauzei, fiind constatată vinovăția lui Olărescu Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, însă incorect a aplicat față de acesta prevederile art. 90 Cod penal.

Referitor la stabilirea și măsurile de pedeapsă în privința inculpatului Olărescu Sergiu, instanța de apel a considerat că prima instanță nu a ținut cont de

faptul că infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, este una gravă, săvârșită cu intenție, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare până la 7 ani, prin acțiunile sale criminale, manifestate prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, inculpatul a pus în pericol un grup de relații sociale cu privire la proprietatea privată, cât și la sănătatea persoanei, infracțiunea fiind comisă cu intenție, după plan bine organizat, de un grup de persoane, care i-au aplicat lovituri părții vătămate în scopul de a o imobiliza, ceea ce sporește pericolul social produs prin infracțiune. Violența nepericuloasă în cazul dat făcând parte din obiectul juridic secundar al infracțiunii, fiind aplicată de către vinovat în scopul de a facilita sustragerea bunurilor.

Astfel instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare a pedepsei aleasă de prima instanță în privința inculpatului Olărescu Sergiu, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse și atitudinea inculpatului până la comiterea infracțiunii, în timpul comiterii și după comiterea infracțiunii, inculpatul e predispus să comită infracțiuni, infracțiunea comisă a atins un nivel înalt, pedepsele aplicate sunt blânde.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Olărescu Sergiu, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și solicită casarea integrală a deciziei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărâri prin care să fie menținută sentința primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- examinarea cauzei a avut loc în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală;

- la stabilirea pedepsei prima instanță corect s-a condus de prevederile art. 761, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, că infracțiunea face parte din categoria celor grave, de personalitatea celui vinovat, că inculpatul a recunoscut vina și nu are antecedente penale;

- având în vedere circumstanțele cauzei, de către prima instanță corect au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că ” *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale* ”.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Potrivit conținutului recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor și critică decizia instanței de apel numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că, prezenta cauză a fost examinată în ordinea prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Motivele recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat în privința inculpatului Olărescu Sergiu o pedeapsă mai blândă, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului, atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite (atacarea unei persoane în loc public, aplicarea forței și violenței, vătămarea valorilor sociale personale și patrimoniale), de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.*

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Olărescu Sergiu, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Însă, în cauza deferită judecării, se constată că, prin decizia instanței de apel Olărescu Sergiu a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 850 de unități convenționale, la baza acestei concluzii, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că inculpatul Olărescu Sergiu, și-a recunoscut vina și s-a căit sincer, precum și de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorii de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat.

6. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Olărescu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Olărescu Sergiu XXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 noiembrie 2018.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe Olărescu Sergiu.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2018, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Olărescu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Olărescu Sergiu XXX**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Nu am susținut soluția adoptată din următoarele considerente.

2.1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 23 februarie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Olărescu Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 850 unități convenționale, ce constituie echivalentul a 42 400 mii lei.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii numită lui Olărescu Sergiu a fost suspendată, pe un termen de probă de 4 ani.

Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2018, a fost admis apelul procurorului, s-a casat parțial sentința și anume în partea individualizării pedepsei, pronunțându-se o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Olărescu Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fiindu-i aplicată și o sancțiune pecuniară sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale ceea ce constituie 42 500 lei.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

Recurs ordinar a declarat avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Olărescu Sergiu, care invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea integrală a deciziei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărâri prin care să fie menținută sentința

primei instanțe, argumentând că: 1) la stabilirea pedepsei prima instanță corect s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, că infracțiunea face parte din categoria celor grave, de personalitatea celui vinovat, că inculpatul a recunoscut vina și nu are antecedente penale; 2) de către prima instanță corect au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, 3) cauza penală s-a examinat în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹Cod de procedură penală.

2.2. Consider, că argumentele recursului sunt întemeiate și recursul urma a fi admis, casată total decizia instanței de apel, cu menținerea în totalitate a sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 23 februarie 2018, prin care Olărescu Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 850 unități convenționale, ce constituie echivalentul a 42 400 mii lei, cu aplicarea art. 90 Cod penal, prin care pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de 4 ani.

Este de menționat faptul că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentință, corect a adoptat soluția de condamnare a lui Olărescu Sergiu, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel greșit a admis apelul declarat de procuror, a casat sentința în latura stabilirii pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care inculpatului Olărescu Sergiu recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 850 unități convenționale.

Este de menționat faptul că în motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că *„inculpatul a comis o infracțiune gravă, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, infracțiunea fiind comisă cu intenție, după un plan bine organizat, de un grup de persoane care i-au aplicat lovituri pății vătămate în scopul de a o imobiliza, ceea ce sporește pericolul social produs prin infracțiune.”*

Consider că prima instanță în sentința adoptată a ținut cont de prevederile art. 75 și a motivat soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal, care s-a efectuat corect și echitabil în speța dată, astfel pedeapsa închisorii urmând a fi suspendată condiționat pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în obținerea scopului pedepsei nefiind necesară executarea reală a pedepsei cu închisoarea. Mai mult, se constată că instanța de apel și-a motivat arbitrar și pur declarativ decizia sa vizând corectarea condamnatului Olărescu Sergiu prin necesitatea izolării lui de societate în condiții de privare de libertate, prin predispunerea inculpatului de a comite noi infracțiuni și greu de influențat în vederea corectării comportamentului antisocial.

Luând în considerație persoana inculpatului, care a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca cauza să fie judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante pe cauză, că acesta s-a căit sincer, a recunoscut vina, a contribuit la descoperirea infracțiunii, se caracterizează pozitiv (f.d. 27, vol. II), a recuperat dauna materială (f.d. 48, vol. II), consider că scopul corectării și reeducării inculpatului s-ar fi atins și fără izolarea lui de societate, prin stabilirea inculpatului a unei pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea perioadei de probațiune în mărime de 4 ani, dându-i posibilitate reală inculpatului să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, așa cum a dispus corect prima instanță.

Mai mult vreau să menționez că, Curtea Europeană în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul **în care o pedeapsă mai blândă**, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Vreau să specific faptul, că o hotărâre penală a instanței de judecată **trebuie să fie clară**, astfel ca justițiabilul să înțeleagă de ce instanța a stabilit o anumită pedeapsă, o asemenea hotărâre nu este scrisă pentru instanța ierarhic superioară, ci, în primul rând, pentru justițiabil, care trebuie să înțeleagă raționamentele instanței cu privire la stabilirea pedepsei pentru ca să-și poată realiza dreptul său la apărare, să-și expună opinia cu privire la concluziile instanței și să poată formula contraargumente.

În aceste condiții consider, că *decizia instanței de apel* în partea stabilirii și individualizării pedepsei nu conține o motivare suficientă pentru excluderea aplicării prevederile art. 90 Cod penal, ce nu poate fi acceptat.

Judecător

Timofti Vladimir